

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci žalobce: M. S., bytem x, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – západ, Dopravní inspektorát**, se sídlem Zborovská 13, 150 00 Praha 5, o pokutě uložené v blokovém řízení,

t a k t o :

I. Žaloba se **o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 7. 7. 2016 domáhá zrušení pokutového bloku série GE/2014, číslo E 1865622, vydaného podle § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). K věci uvádí, že dne 23. 10. 2014 projížděl obcí T., přičemž překročil povolenou rychlost. Hlídka žalované mu s jeho souhlasem na místě uložila v blokovém řízení pokutu za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších. Pokutový blok převzal. Až dodatečně však v pokutovém bloku zjistil vady, které způsobují jeho „*neplatnost*“. Z pokutového bloku není patrné, kdy měl být přestupek spáchán, kdy byla uložena pokuta a kdy žalobce blok na pokutu převzal, neboť v něm vyplněná data jsou napsána nečitelně. Pokutový blok je opatřen otiskem úředního razítka, kde je uvedeno pouze „Policie České republiky“, chybí zde tedy konkrétní označení orgánu, který pokutový blok vydal. Dále žalobce uvedl, že podal třikrát podnět k zahájení přezkumného řízení pokutového bloku a stručně popsal i způsob vyřízení těchto podnětů.

Předně soud konstatuje, že žalobce nepopírá svoje jednání, tj. překročení povolené rychlosti v obci, ani nerozporuje svůj souhlas se zaplacením pokuty v blokovém řízení. V žalobě vytýká pokutovému bloku pouze formální nedostatky.

Pro správní soudnictví a v něm uskutečňovaný soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu je uplatňován požadavek (zásada) subsidiarity a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Jak již obecně stanoví § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhat soudní ochrany se lze ve správním soudnictví jen v těch případech, kdy před tím navrhovatel (žalobce) využil (vyčerpal) řádné opravné prostředky ve sféře veřejné správy. Tyto opravné prostředky musí být uplatněny a musí o nich být rozhodnuto dříve, než se účastník obrátí na soud. Stanovení této podmínky bezpochyby do jisté míry omezuje přístup k soudu, s ohledem na zásadu subsidiarity však nikoli svévolně a bezdůvodně. V jejích intencích jde o následnou soudní kontrolu rozhodnutí veřejné správy a o následné poskytnutí soudní ochrany dotčeným veřejným subjektivním právům žalobce. Obecně řečeno, systém opravných prostředků na úrovni veřejné správy,

včetně požadavku na jejich předchozí uplatnění, má sloužit k tomu, aby veřejná správa sama mohla napravit svá případná pochybení, a aby se k soudu dostaly jen ty případy, které veřejná správa sama řešit již nemůže. Zakládá se tím podmíněnost soudního přezkumu přezkumem správním.

Blokové řízení je specifickým druhem řízení, ve kterém lze přestupek projednat uložením pokuty, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích). Výsledkem blokového řízení je uložení pokuty pachateli přestupku, přičemž nemůže-li pokutu zaplatit na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou. Uložení pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku skončeno a proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku. Jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu.

Pokud soudní řád správní označuje za nepřipustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a *minor ad maius*) musí být nepřipustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 zákona o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu žalobce, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván ve správním řízení ani v prvním stupni řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání. Není tedy rozhodující, že proti uložení pokuty v blokovém řízení nejsou přípustné opravné prostředky, jichž by bylo možno využít (§ 84 odst. 2 zákona o přestupcích). Rozhodující je, že žalobce nevyužil opravné prostředky v řízení o přestupku, jež mohlo být z jeho dispozice vyvoláno, a to proto, že nevyvolal ani samotné řízení v prvním stupni. Jde tak o situaci, kdy žalobce skutečně nevyčerpal všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které jsou právními předpisy připuštěny, srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46.

Za tohoto stavu byl soud nucen žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou podle § 68 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 28. července 2016

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová